

Здійснити профайлінг можна в трьох аспектах спілкування: вербальному – за допомогою слів; вокальному – за допомогою голосу, темпу мови, тону; фізичному – за допомогою мови жестів і рухів тіла (погляд в очі, міміка, положення тіла, рук) [1, с. 329]. Варто підкреслити, що застосування психотерапевтичними та характерологічними знаннями разом з методів профайлінга на практиці дають дуже високі результати.

На мою думку, профайлінг може стати універсальним і ефективним підходом для вивчення психотипів в сучасній психології, тому що, саме цей метод комплексно поєднує такі важливі сфери життя людини як здоров'я, кар'єра, фінанси, відносини і духовний та особистісне зростання тощо.

Отже, можемо зробити висновок про те, що за психологією майбутнє і саме профайлінг може допомогти розуміти краще одне одного. Такий напрям як типологія особистості існує як множинність психологічних шкіл і є певним підґрунтям, на підставі якого профайлінг надає нові можливості для безпосередньої практичної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Корольов В. Застосування профайлінгу на державному кордоні України. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 3. С. 327–330.
2. Моїсєєва Н.І., Омельченко Г.Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. *STUDIA SLOBOZHANICA*. С. 104–109

Науковий керівник
к.філос.н., доцент Пилипенко С.Г.

Малініна К. Р.

Державний біотехнологічний університет

ПРОБЛЕМИ ЄВРОСКЕПТИЦИЗМУ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ ЄС

Сьогодні експерти активно обговорюють можливі сценарії щодо виходу Великої Британії з ЄС. Важливо констатувати той факт, що для офіційного Лондона характерне таке поняття як «євроскептицизм», відтак, на наш погляд, доцільно вдатись до етимології цього феномену. Важливо сказати, що з кожним роком євроскептицизм стає все більш проблемним питанням для ЄС, адже цей рух набирає все більше обертів і швидко розповсюджується і стає небезпечним для існування організації.

«Євроскептицизм» як термін вперше введено у науковий обіг у виданні «The Times» в середині 80-х рр. XX ст.» в якому фіксується інформація про те, що витoki євроскептицизму слід шукати в позиції Британії щодо домінування німецько-французького лідерств [1, с. 339].

Більшість зарубіжних науковців, такі, як-от: Агнес Олександр-Колльє, Чарльз Грант, Ентоні Фостер проаналізувавши економічні, політичні, географічні, соціальні та культурні фактори вважають, що євроскептицизм з'явився у 1980-х і цей феномен є абсолютно «англійським», обумовлений

«інакшим» ставленням до Європейського Союзу, його політичної та економічної інтеграції [2, с. 221–222].

У оксфордському словнику-довіднику «євроскептика» визначають як особу, якій не подобаються зростаючі повноваження Європейського Союзу, або та, яка не зацікавлена чи не погоджується з проєкті ЄС [3, с. 222].

На думку багатьох сучасних науковців появу євроскептицизму пов'язують з рядом причин. Існують побоювання щодо зростання рівня глобалізації. Була відверта недовіра, адже більшість вважало, що утворення та розвиток ЄС введе до того, що держави втратять свою незалежність та суверенітет. Побутувала думка про те, що ЄС постане наддержавою і в такому випадку уряди держав-членів Співтовариства не матимуть владних повноважень тощо.

Виокремлюють «жорсткий» і «м'який» євроскептицизм. Жорсткий євроскептицизм вважається таким, який вказує на принципи опозиції щодо європейської інтеграції та Європейського Союзу загалом. У свою чергу «м'який» євроскептицизм не містить абсолютного заперечення щодо європейської інтеграції або членства в ЄС, однак ключовою рисою є критика однієї чи кількох галузей політики ЄС, в тому випадку, коли державний інтерес в певний момент розділяється з позицією щодо самого розвитку ЄС. Варто зауважити, що «жорсткий» євроскептицизм є менш популярним та поширеним серед політичних партій країн ЄС, ніж «м'який» [4, с. 34].

Все частіше у Великій Британії можна було почути різного роду думки та невдоволення щодо того, що в державі все більше зростає кількість мігрантів, адже це на думку багатьох експертів послаблювало економіку та бюджет держави. Сюди ж приписували витрати, які взяла на себе Британія у зв'язку з членством в ЄС. Значна частина експертів вважає, що коли Британія вийде з ЄС, вона зможе стати більш сильною та економічно стабільною державою [5]. До 2011 року прибічників такої думки зросло до 100 тисяч. Саме стільки громадян Британії петицію про бажання виходу з Європейського Союзу. Девід Наттелл – депутат-консерватор зголосився вручити петицію на той момент прем'єр-міністру Британії Девіду Камерону. Д. Кемерон не розділяв такої позиції і не бажав референдум, але вирішив скористатися ситуацією, щоб надавити на ЄС і домогтися для своєї держави більш зручніших умови членства в Об'єднанні – з обмеженням міграційної політики та соціального захисту мігрантів, відмовою від перспективи «тісного членства» та інші [5].

Сьогодні уряд очолила Тереза Мей. Вона, як і Д. Кемерон, не підтримувала ідею виходу Британії з ЄС, але вважала своїм обов'язком виконати бажання народу. Європа поставила жорсткі умови Брекситу. В яких, були вимоги щодо виконання своїх фінансових зобов'язань перед ЄС, які становили десятки мільярдів євро, а також висувалося питання кордону між Північною Ірландією та Ірландією [5]. Також важливо зазначити, що 14 березня 2019 року Палата громад парламенту Великої Британії проголосувала за можливість звернення до ЄС щодо відтермінування Brexit після 29 березня рішення було підтримане 412 депутатами, проти голосували 202 [6].

Рівень євроскептицизму різко зріс не лише в країнах, що зазнали економічної та фінансової кризи: Греції, Ісландії, Іспанії, Португалії протягом 2008–2010 рр., а й в країнах-засновницях та «двигунах» ЄС – Італії, Німеччині, Франції.

Щодо України, то в порівнянні з попередніми роками, а саме в період між 2014-2018 рр. прояви євроскептицизму зменшилися в кількості і масштабі, але тим не менше ми не можемо говорити про його відсутність. Останні дані досліджень суспільної думки за 2018 рік показують, що 40,5% громадян України займають євроскептичну позицію щодо подальшої євроінтеграції нашої країни.

Отже, можемо висновувати про те, що євроскептицизм відносно новий феномен, який швидко набув масштабів поширення з-поміж держав-членів ЄС та отримав широку підтримку серед мас. З огляду на те, що витoki цього терміну дослідники пов'язують з Британією, то й не дивно, що саме ця країна посіла центральне місце та фокусувала увагу щодо теперішніх подій в рамках ЄС.

Література.

1. Тарнавський О. Р. Формування поняття та типологій євроскептицизму / О. Р. Тарнавський // Гілея: науковий вісник. – 2016. – Вип. 109. – С. 338-343. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gileya_2016_109_89.
2. Нечаюк І. О. Трансформаційні зміни в Європейському Союзі в 1980-х роках та формування "євроскептицизму" / І. О. Нечаюк // Науковий вісник Дипломатичної академії України. – 2009. – Вип. 15. – С. 221–227. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdau_2009_15_32.
3. Matthews H. Citizenship, youth councils, and young people's participation // Journal of Youth Studies. 2001. Vol. 4, no. 3. 299–318 P.
4. Тарнавський О. Р. Проблемні аспекти й перспективи розвитку сучасних типологій євроскептицизму / О. Р. Тарнавський // Вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут". Політологія. Соціологія. Право. – 2017. – № 3-4. – С. 34–39. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKPI_soc_2017_3-4_8.
5. Брексит і ЄС – що відбувається і що буде з Великою Британією [Електронний ресурс]//Сьогодні. – Режим доступу: <https://ukr.segodnya.ua/world/europe/pesn-tori-i-vigov-novyuy-sezon-1207398.html>
6. Британські депутати проголосували за відтермінування Brexit [Електронний ресурс]//Укрінформ. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2659913-britanski-deputati-progolosuvali-za-vidterminuvanna-brexit.html>.

Науковий керівник

канд. іст. наук, проф. О.В. Воронянський